

Пълното използуване на меласата за храна на добитъка косвено ще подпомогне нашето лозарство, защото за производството на спиртъ ще могатъ да се използватъ болниятъ и развалени вина, които тежатъ днесъ на пазаря. По тоя начинъ биха се извадили отъ винения пазаръ 20—25 милиона литри вино.

Сълнчогледовата култура отъ година на година се увелиичава. Съ увеличение на производството расте и количеството на отпадъците отъ тая култура — пититъ. Ако стопанинъ разполага съ сламоръзачки за раздробяването имъ, тъ щъха да разполагатъ съ нови 120—150,000 тона грубъ фуражъ, който има хранителна стойност колкото сламата, но се яде по-апетитно отъ нея. Сега пититъ отъ слънчогледа се изхвърлятъ на торището.

Отъ 1905 год. насамъ въ Франция за храна на приживните животни се използуватъ лозовитъ пръчки и листа. Следъ бране на гроздето последните се изръзватъ на височина да не се пръчи на правилната ръзидба презъ пролѣтта и следъ това се раздробяватъ съ специални ръзачки. Отъ 1 декаръ се получава около 400 кгр. маса, която има хранителна стойност колкото 220—250 кгр. добро ливадно съно, т. е. толкова, колкото даватъ нашиятъ естествени ливади сега. Ако ний бихме имали механизирани ръзачки и удобства за силажиране, у насъ биха могли да се получатъ, при 1,000,000 дек. лозя, около 400,000 тона другъ видъ грубъ фуражъ за приживните животни и би се запълнила нуждата отъ такъвъ въ сухите лозарски райони.

Грамадни количества грубъ фуражъ биха се получили още отъ копривата, бобовата и соева слама, лещата, стеблата и листата отъ дини, тикви, пъпеши и други бурени и грубостеблени треви, каквито изобилстватъ по слогове и пустеющи места. Тези отпадъци и непригодни за използуване храни могатъ да станатъ такива, само следъ като се подхвърлятъ на механическа обработка — изръзване.

Споредъ изчисленията на горските власти въ семеносни години нашите гори даватъ приблизително 150—200,000 тона буковъ и дъбовъ жъльдъ, конски кестенъ и др. Отъ тези храни се използува съвсемъ незначителна частъ и то само отъ свинитъ. Следъ предварителна обработка — изпечане, олющване и смилане — същите могатъ да станатъ концентрирани храни, богати на бълтъкъ и въглехидрати и да запълнятъ нуждата отъ такива за бедните планински райони, като се използватъ за храна на всички видове домашни животни.

Безъ да разполагаме съ точни данни може да се приеме достовѣрно, че въ всѣко земедѣлско домакинство ежегодно оставатъ като отпадъци отъ храната 10—15 кгр.